

те и колко то сѣ штоенни сѣ бѣлгарско млеко, гледатъ да не изгубатъ народно то си названіе и азыкатъ, кои то до днесъ сѣ сохраниха, защо то чрезъ тѣмъ два протечески преимѣщества и дѣшевныте и тѣлесныте силы сѣ развиватъ, и быватъ истина челоуѣцы и праведни родолюбцы.

Срамно е единъ писатель какъкъ да е, самъ да иска штъ народатъ си награжденіе и похвалны вѣнцы да му шплетатъ, и да го мыслатъ за найпревосходенъ междѣ другите писатели; за да бы сѣ возблагодарилъ такъкъ гордъ, треба бѣлгарскиятъ народъ да му шплете ѿ вършланъ вѣнецъ и да го расходи штъ градъ на градъ и да выкатъ, ето той е оный, дѣ то сѣ самъ хвали и проч. и проч. и проч. (1)

Въ това мало дѣлце употребихъ израженіе цю то е живо въ бѣлгарскій азыкъ, и въ живѣтъ грамматику, нарочитѣ за то, защо то нѣмамъ намѣреніе да ползѣвамъ другъ го, шквенъ бѣлгарските юнши, на кои то и мой трудъ посвѣщавамъ, въ него ще намѣратъ и майчинятъ си азыкъ, сѣ кою то винаги сѣ разговарятъ, и ще да шѣщатъ сладость, кога слѣшатъ чи звѣчатъ въ уши те имъ оныя рѣчы, кои то сѣ естествоу звѣкъ и гласъ на бѣлгарско то произношеніе. Прочее мили младежи! пріимите и това мое дѣлце радостно,

Здравствѣйте

Издатель.

(1) искамъ писменни да сѣ ави, чи тога ще видитѣ, и други нѣговы лицемѣрства.